

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Este unanim recunoscut că regimul dictatorial comunist din România instalat în 1945 a săvârșit crime împotriva românilor și a instaurat teroarea, ca politică de stat, încălcând brutal drepturile și libertățile omului.

Prin adoptarea Constituției din 1991 poporul român și-a exprimat voința de a renunța definitiv la dictatura comunistă, dorind să se alăture popoarelor care recunosc democrația ca fundament al vieții politice, sociale și economice și ca principiu pentru promovarea păcii și garantarea securității în lume.

În mod deschis însă, o mare parte a cetățenilor României, numeroase organisme internaționale și responsabili ai unor state democratice își exprimă rezervele față de democratizarea completă a țării, denunțând în continuare practici de natură totalitară și ritmul anevoios de schimbare a României în comparație cu celelalte țări foste comuniste.

Dificultățile pe care le întâmpină România în procesul de integrare euro-atlantică, dar și acelea cu care se confruntă statul român în relațiile bilaterale cu țările democratice, își au sorginea, în primul rând, în trecutul comunist.

2. Mentalitatea, care a supraviețuit regimului totalitar în rândul oamenilor politici proveniți din fosta nomenclatură;

Perpetuarea la putere, după 1989, a unor grupuri de interese formate pe relaționări interpersonale în perioada comunistă;

Vinovății grave, legate de teroarea, crimele și abuzurile săvârșite în perioada comunistă de persoane provenite din fosta nomenclatură și din odiosul aparat de represiune comunistă, aflate în prezent în structurile de conducere ale statului, care au consfințit o solidaritate periculoasă a acestor persoane;

Dorința persoanelor provenite din aceste medii de a-și prezerva vechile privilegii politice și, prin acestea, de a acumula averi substanțiale;

Forța acestor grupuri de a controla în continuare mediul politic prin promovarea unor persoane provenite din aceleași medii totalitare, la a doua generație, și a constitui astfel un adevărat monopol asupra politicii interne și externe a României, prin paralizarea vieții publice democratice, îngrijorează o mare parte a populației din România, opinia publică și mediile politice internaționale.

În mod vădit, procesul de democratizare a țării și integrarea euro-atlantică sunt periclitate în cel mai înalt grad de această stare de fapt.

3. Prima încercare de a se opri accederea la putere a fostei nomenclaturi comuniste, caracterizată prin vizionarism politic, a fost „Proclamația de la Timișoara”, în special punctul 8 al acestui manifest, cu o excepțională însemnătate istorică. Structurile de putere postdecembriste, acaparate de personalități marcante ale vechiului regim, au blocat inițiativa în mod vehement.

A doua încercare a fost inițiativa legislativă a lui Constantin Ticu Dumitrescu, depusă la Senatul României în 1994 și redepusă în 1999, care a eșuat, de asemenea. Aceeași a fost soarta inițiativei de la Camera Deputaților a unui grup de parlamentari PNTCD, din același an, 1999, care au promovat legea „George Șerban”.

Respingerea acestor inițiative reprezintă dovada că inclusiv partidele care s-au declarat anticomuniste, aflate atunci la putere, au fost controlate, în bună măsură, de grupuri ale fostei nomenclaturi comunisto-securiste, după decembrie 1989.

4. Actuala inițiativă legislativă reprezintă voința unei noi generații de politicieni, care dorește să rupă total cu perioada postcomunistă, ca o condiție pentru consolidarea democrației. Interzicerea participării la viața publică a persoanelor care au făcut parte din structurile nomenclaturii comuniste, marcate de mentalități și vinovății consubstanțiale regimului totalitar, a devenit o necesitate istorică, mai ales în contextul integrării României în NATO și în Uniunea Europeană, organisme care repudiază orice legătură cu persoane care provin din rândul nomenclaturii comuniste.

Constatând că tarele care macină viața politică, socială și economică, și care împiedică instaurarea democrației și statului de drept în mod deplin în dauna cetățenilor, au legătură nemijlocită cu reflexele statului totalitar, că grupurile de influență provenite din mediile nomenclaturii blochează în continuare procesul de înnoire democratică a țării, adoptarea unui act normativ care să creeze premisele modernizării României se dovedește a fi unica posibilitate de renunțare la practicile totalitare.

Propunerea legislativă nu îi privește pe simpli membri ai PCR, recunoscuți în mod unanim ca fiind ei înșiși victime ale sistemului totalitar.

Propunerea legislativă nu se referă la organele securității, activitatea acestora făcând obiectul legii speciale privind deconspirarea securității ca poliție politică, cu propunerile de modificare realizate.

5. Interzicerea accesului la demnități și funcții publice pentru o perioadă determinată a persoanelor care au făcut parte din nomenclatura comunistă este o acțiune de afirmare a democrației, reflectând voința cetățenilor de a moderniza România.

Inițiativa legislativă nu are caracter punitiv sau discriminatoriu, adoptarea unor legi asemănătoare în statele foste comuniste reprezentând precedente care exclud asemenea interpretări. Asemenea interpretări sunt expresia acelor cercuri de influență care s-au opus sistematic schimbării. Prin urmare, inițiativa este constituțională, în acord cu ordinea de drept, expresia voinței populare de modernizare a României.

Inițiativa reprezintă o formă de responsabilizare morală, civică și politică a acelor care au făcut un rău imens poporului român în timpul dictaturii comuniste și care, prin prezența lor în viața publică, continuă să facă rău României.

